

اثربخشی آموزش گروهی کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر عزت نفس زنان مبتلا به اختلال مصرف مواد

پروانه خفتمان^۱، منصوره بهرامی^۲، مصطفی اقلیما^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۰/۲۳ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۹/۱۲

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی آموزش گروهی کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر عزت نفس زنان مبتلا به اختلال مصرف مواد بود. **روش:** پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش را تمامی زنان مبتلا به اختلال مصرف مواد مراکز کاهش آسیب شهر کرمانشاه در سال ۱۳۹۸ تشکیل دادند. از میان آن‌ها، یک مرکز به صورت در دسترس انتخاب و تعداد ۷۵ نفر از زنان مبتلا به اختلال مصرف مواد توسط پرسش نامه استاندارد عزت نفس روزنبرگ غربال شدند. سپس، ۳۰ نفر از زنان که نمره پایین تری کسب کردند و نسبت به بقیه دارای سطح پایین تری از عزت نفس بودند، انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) جایگزین شدند. شرکت کنندگان گروه آزمایش، آموزش کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی را دریافت نمودند و شرکت کنندگان گروه کنترل هیچ مداخله ای دریافت نکرد. برای جمع آوری داده ها از پرسش نامه اطلاعات جمعیت شناختی و پرسش نامه استاندارد عزت نفس روزنبرگ استفاده شد. **یافته ها:** نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که آموزش گروهی کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی موجب بهبود سطح عزت نفس در زنان مبتلا به اختلال مصرف مواد شد. **نتیجه گیری:** می توان نتیجه گرفت که آموزش کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی می تواند به عنوان روشی در بهبود و ارتقاء عزت نفس در زنان مبتلا به اختلال مصرف مواد به کار رود.

کلیدواژه ها: استرس، اعتیاد، ذهن آگاهی، عزت نفس

۱. نویسنده مسئول: کارشناس ارشد مددکاری اجتماعی، گروه مددکاری اجتماعی، دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی،

تهران، ایران. پست الکترونیک: pkhftan2015@gmail.com

۲. کارشناس ارشد پژوهش علوم اجتماعی، گروه پژوهش علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران،

ایران

۳. استادیار، گروه مددکاری اجتماعی، دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی، تهران، ایران

مقدمه

اعتیاد اختلالی مزمن، عود کننده و پیچیده است که به اختلال های انگیزشی شدید و فقدان تسلط رفتاری منجر می شود. مصرف مواد می تواند تاثیرات منفی بر عملکرد جسمی، روانی، اجتماعی، حقوقی، حرفه ای، خانوادگی، تحصیلی و دیگر زمینه های زندگی بگذارد (جاب و دالی^۱، ۲۰۱۴؛ جکسون^۲، ۲۰۱۷). سالانه مصرف انواع مواد مخدر در سراسر جهان علت مرگ حدود ۳۵۰ هزار نفر و باعث از هم پاشیدگی و بدبختی هزاران نفر از افرادی می شود که تجربه ی مصرف مواد مخدر را هرگز نداشته اند (گزارش جهانی مواد مخدر^۳، ۲۰۱۹). اعتیاد یکی از بزرگترین معضلات جوامع بشری است که نه تنها موجب اختلالات رفتاری و اجتماعی می شود، بلکه با تاثیر بر جنبه های مختلف سلامت جسمی و روانی، خسارات مالی هنگفتی بر فرد، خانواده و جامعه وارد می سازد (آرام، غفرانی و صالحی کیا، ۱۳۹۵). اگرچه مردان فرصت های بیشتری برای دستیابی به مواد و اختلال مصرف آن را دارند، ولی قابلیت دسترسی به مواد و اختلال مصرف آن برای زنان نیز افزایش یافته است (مرادپور و همکاران، ۲۰۱۵). در گزارش های اخیر سازمان ملل حدود ۱۰ درصد از مصرف کنندگان مواد مخدر را زنان تشکیل می دهند (گزارش جهانی مواد مخدر، ۲۰۱۷). مصرف مواد و وابستگی به آن در بین زنان در حال افزایش است و اختلال مصرف مواد در بین زنان در طول یک دهه اخیر حدود چهار برابر شده است (عالم مهرجودی و همکاران، ۲۰۱۶). اعتیاد زنان نسبت به مردان با پیامدهای فردی، خانوادگی و اجتماعی مخرب تری همراه است. تغییرات هورمونی در اثر اعتیاد بر سلول های مغزی زنان اثر تخریبی دارد و باعث از بین رفتن آن ها می شود (جانسون^۴ و همکاران، ۲۰۱۹).

زنان وابسته به مواد در مقایسه با مردان وابسته به مواد در معرض خطر بیشتری برای ابتلا به مشکلات روانی هستند. عزت نفس^۵ از مولفه های اصلی و مهم سلامت روان تلقی می شود (قاسم زاده و یونسی، ۲۰۱۱). یکی از عوامل موثر در گرایش به اعتیاد، عزت نفس پایین است. عزت نفس به عنوان اعتماد به توانایی خود در تفکر و مقابله با چالش ها، اعتماد

1. Jupp & Dalley
2. Jackson
3. World Drug Report

4. Johnson
5. self- esteem

به خود برای موفقیت و زندگی شاد، احساس ارزش، داشتن حق ابراز نیازها و خواسته‌ها، و برخوردار شدن از نتیجه تلاش‌های خود تعریف شده است (کاپلان و سادوک^۱، ۲۰۱۱). عزت نفس عاملی روان‌شناختی است و در مقابله با فشارهای زندگی به مثابه یک منبع موثر و مهم شناخته می‌شود. عزت نفس پایین به عنوان یک پیش‌بینی کننده استفاده از الکل و مصرف مواد شناخته شده است. نتایج پژوهش‌ها حاکی از آن است که افراد مبتلا به اختلال مصرف مواد از عزت نفس پایینی برخوردار هستند (وو، ونگ، شک و لاک^۲، ۲۰۱۴؛ مو، چان، وانگ و لو^۳، ۲۰۲۰). عزت نفس نقش محافظت‌کننده‌ای در مقابله با فشارهای روانی دارد و از فرد در مقابل فشارهای وقایع زندگی حمایت می‌کند. فردی که از ارزشمندی بالایی برخوردار است، به راحتی قادر است با تهدیدها و وقایع فشارآور بیرونی بدون تجربه برانگیختگی منفی و از هم پاشیدگی سازمانی بیرونی، مواجه شود. نتایج مطالعات نشان داده است که عزت نفس افراد مبتلا به اختلال مصرف مواد در مقایسه با افراد عادی جامعه کمتر است. عزت نفس پایین یک مولفه اساسی در گرایش افراد جامعه به اختلال مصرف مواد است و نقش مهمی در درمان افراد مبتلا به اختلال مصرف مواد دارد (بهرامی، آقایی و آقایی، ۱۳۹۴؛ شیخ‌الاسلامی، ستوده ناورودی، زینعلی و طالبی، ۱۳۹۲).

افراد مبتلا به اختلال مصرف مواد سطح بالایی از استرس، اضطراب، افسردگی و سطح پایین‌تری از تنظیم خلق منفی را تجربه می‌کنند و به طور کلی مصرف مواد سلامت روان افراد مصرف‌کننده را به خطر می‌اندازد (حاجی‌حسینی، شفیع‌آبادی، پیرساقی و کیانی‌پور، ۱۳۹۱). یکی از متغیرهایی که موجب بهبود بهزیستی، سلامت جسمی، روانی و هیجانی فرد و افزایش سبک حل مسئله کارآمد می‌شود و به فرد این امکان را می‌دهد تا بر رفتارهای خود کنترل داشته باشد، ذهن‌آگاهی^۴ است (نجاتی، اصفهانی، رحمانی، افروخته و هویدا، ۲۰۱۶؛ موسوی، دشت‌بزرگی، حیدری، پاشا و برنا، ۱۳۹۹). در ذهن‌آگاهی فرد تلاش می‌کند تا نسبت به الگوهای افکار، عواطف و تعامل با دیگران بیش‌پیدا کند و به

جای واکنش خودکار، تکراری و ناهشیار به صورت ماهرانه پاسخ‌های انطباقی و متناسب با موقعیت را انتخاب کند (کلاه کج و زرگر، ۲۰۱۵). ذهن آگاهی با استفاده از ساز و کارهایی مانند پذیرش، غیر قضاوتی بودن، توصیف‌گری، آگاهی و مشاهده به افراد وابسته به مصرف مواد کمک می‌کند تا از احساس‌ها، هیجان‌ها، شناخت‌ها و واکنش‌های بدنی که آن‌ها را به سمت مصرف سوق می‌دهند آگاه شوند و از این طریق آسیب‌های مربوط به مصرف را تا حدی کاهش می‌دهد (آقایوسفی، اورکی، زارع و ایمانی، ۱۳۹۲). نتایج تحقیقات مختلف نشان داده است که ذهن آگاهی در درمان مواردی همچون درد مزمن، اختلال استرس پس از ضربه، کاهش رفتارهای اعتیادی موثر بوده و بر کیفیت زندگی، خود آگاهی و سازگاری بیماران اثر مثبت دارد (سیمپسون^۱ و همکاران، ۲۰۱۴؛ اسمیت^۲ و همکاران، ۲۰۱۱). با توجه به نتایج تحقیقات ذکر شده این مطالعه با هدف بررسی اثربخشی آموزش گروهی کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر عزت نفس زنان مبتلا به اختلال مصرف مواد انجام شد و در پی پاسخ به این سوال بود که آیا مداخله کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی می‌تواند سطح عزت نفس زنان دارای اختلال مصرف مواد را بهبود بخشد یا خیر؟

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش حاضر را تمامی زنان مبتلا به اختلال مصرف مواد مراکز گذری کاهش آسیب شهر کرمانشاه در سال ۱۳۹۸ تشکیل دادند. به منظور نمونه‌گیری، ابتدا از میان تمامی مراکز گذری کاهش آسیب شهر کرمانشاه، یک مرکز به صورت در دسترس انتخاب شد. سپس، تعداد ۷۵ نفر از زنان مبتلا به اختلال مصرف مواد توسط پرسش‌نامه استاندارد عزت نفس روزنبرگ غربال شدند و ۳۰ نفر از زنانی که نمره پایین‌تری کسب کردند (نقطه برش=نمرات کمتر از ده) و نسبت به بقیه دارای سطح پایین‌تری از عزت نفس

بودند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) جایگزین شدند. حجم نمونه بر اساس حداقل حجم نمونه در مطالعات آزمایشی انتخاب شد (دلاور، ۱۳۹۹). شرکت کنندگان گروه آزمایش، آموزش کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی را به مدت هشت جلسه ۹۰-۱۲۰ دقیقه‌ای و یکبار در هفته دریافت نمودند. همچنین، گروه کنترل در طول این مدت (تا اجرای پس‌آزمون) هیچ مداخله‌ای دریافت نکرد و در لیست انتظار قرار گرفت و افراد این گروه فقط به پرسش‌نامه‌ها پاسخ دادند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسش‌نامه اطلاعات جمعیت‌شناختی (محقق ساخته) و پرسش‌نامه استاندارد عزت نفس روزنبرگ استفاده شد. ملاک‌های ورود به پژوهش عبارت بودند از: کسب نمره پایین در پرسش‌نامه استاندارد عزت نفس روزنبرگ، دارا بودن ملاک‌های تشخیصی اختلال مصرف مواد با توجه به راهنمای تشخیصی و آماری اختلال روانی^۱، علاقه به شرکت در پژوهش، دارا بودن حداقل مدرک دیپلم، نداشتن دیگر اختلالات روان‌پزشکی مزمن، عدم مصرف داروهای روان‌پزشکی، عدم دریافت هر گونه برنامه آموزشی دیگر قبل و در حین انجام مداخله و داشتن حداقل دو سال سابقه اختلال مصرف مواد. معیارهای خروج از مطالعه نیز عبارت بود از: عدم تبعیت از برنامه آموزشی پیش‌بینی شده در جلسات آموزش و غیبت حداکثر دو جلسه. یک هفته پس از آخرین جلسه مداخله، پس‌آزمون برای دو گروه انجام گرفت. ملاحظات اخلاقی به طور کامل در تمام مراحل پژوهش رعایت شد و اطلاعات لازم در مورد اهداف پژوهش و شیوه اجرای آن و محرمانه بودن اطلاعات کسب شده و شرکت داوطلبانه فرد در پژوهش به طور کامل برای شرکت کنندگان در مطالعه توضیح داده شد. به منظور رعایت عدالت و اخلاق، شرکت کنندگان گروه کنترل پس از تکمیل پس‌آزمون، از مداخلات و جلسات آموزشی گروه آزمایش بهره‌مند شدند. داده‌های حاصل از اجرای پژوهش از طریق تحلیل کوواریانس با استفاده از نرم افزار اسپاس-اس ۱۹ تحلیل گردید.

ابزار

۱- مقیاس عزت نفس روزنبرگ^۱: این مقیاس شامل ۱۰ ماده خود گزارشی است که احساس کلی ارزش یا پذیرش خود را به صورت مثبت بیان می کند. این مقیاس ضرایب همبستگی قوی تری نسبت به پرسش نامه عزت نفس کوپر اسمیت^۲ دارد و در سنجش سطوح عزت نفس دارای روایی بالاتری است (بورنت و رایت^۳، ۲۰۰۲). هر گزاره ی این مقیاس یک طیف لیکرت چهار گزینه ای از کاملاً موافقم تا کاملاً مخالفم را شامل می شود. بیشترین نمره این مقیاس ۴۰ و کمترین آن ۱۰ می باشد. گرینبرگر، چن، دمیتریوا و فاروگیا^۴ (۲۰۰۳) با شیوه های مختلف روان سنجی، اعتبار سازه و همسانی آن را مورد بررسی قرار دادند. پایایی این مقیاس به روش دو نیمه کردن، بین دو نسخه فارسی و انگلیسی با فرمول اسپیرمن-براون^۵ توسط وحدت نیا (۱۳۸۴) برآورده شده است (۰/۷۳) که از نظر آماری معنادار بود. همچنین، پایایی نسخه فارسی با روش باز آزمایی به فاصله ده روز نیز توسط وحدت نیا (۱۳۸۴) محاسبه شده و ۰/۷۴ به دست آمده است.

روش اجرا

پس از مشخص شدن نمونه مطالعه و قرار گرفتن نمونه در دو گروه ۱۵ نفره آزمایش و کنترل، جلسات آموزش گروهی کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی به مدت هشت جلسه ۹۰-۱۲۰ دقیقه ای و یکبار در هفته برای گروه آزمایش اجرا شد. پروتکل مداخله ای ذهن آگاهی در این پژوهش، بر اساس بسته ی مدون شده مک کاین^۶ و همکاران (۲۰۱۴) تنظیم شد. یک هفته پس از پایان جلسات آموزشی، پس آزمون برای هر دو گروه اجرا شد. خلاصه جلسات آموزشی کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی در جدول ۱ ارائه شده است.

۳۲۸

328

سال پانزدهم شماره ۱۰ پاییز ۱۴۰۰
Vol. 15, No. 61, Autumn 2021

1. Rosenberg Self-f-Esteem Questionnaire
2. Cooper Smith
3. Burnet & Wright

4. Greenberger, Chen, Dmitrieva & Farruggia
5. Spearman & Brown
6. Mccubbin

جدول ۱: خلاصه جلسات آموزش کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی

جلسه	محتوای جلسات
اول	معرفی و آشنایی با مفهوم هدایت خودکار: آشنایی اعضای گروه با همدیگر و پژوهشگر و برقراری رابطه حرفه‌ای، آشنایی با اهداف مطالعه و قوانین گروه، صحبت شرکت کنندگان از تجربه خود درمورد سوء مصرف مواد و تاثیر آن بر زندگیشان، آشنایی با روش کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی و لزوم آموزش آن، خوردن کشمش و سپس به مدت سی دقیقه مراقبه واریسی بدن و تنفس آگاهانه، و ارائه کار برگ‌های تکالیف خانگی.
دوم	رویارویی با موانع: مرور تکالیف هفته گذشته، انجام مراقبه واریسی بدن و بحث در مورد آن، موانع تمرین و راه حل‌های برنامه ذهن آگاهی برای آن و تمرین مراقبه ذهن آگاهی تنفس، و ارائه کاربرگ تکالیف خانگی.
سوم	تنفس آگاهانه: مرور تکلیف هفته‌ی گذشته، تمرین مراقبه نشسته، بازنگری تمرین، تمرین فضای تنفس سه دقیقه‌ای، تمرین دیدن و شنیدن، انجام تمرین‌های حرکات یوگا، و ارائه کاربرگ تکالیف خانگی.
چهارم	ماندن در زمان حال: مرور تکلیف هفته‌ی گذشته، تمرین پنج دقیقه‌ای "دیدن یا شنیدن"، تمرین مجدد ذهن آگاهی تنفس و واریسی بدن، آموزش ماندن در زمان حال، مفهوم تمرکز و توجه، و ارائه تکالیف خانگی.
پنجم	پذیرش افکار و احساسات: مرور تکلیف هفته‌ی گذشته، تمرین تنفس، مراقبه‌ی نشسته (آگاهی از تنفس، بدن، صداها، افکار)، توضیحاتی پیرامون استرس و رابطه آن با درد، بررسی آگاهی از وقایع خوشایند و ناخوشایند بر احساس، افکار و حس‌های بدنی، ارائه و اجرای حرکات یوگا، و ارائه کاربرگ تکالیف خانگی.
ششم	افکار حقایق نیستند: مرور تکلیف هفته‌ی گذشته، یوگای هشیارانه، بحث پیرامون متفاوت دیدن افکار یا افکار جانشین، مراقبه‌ی نشسته (حضور ذهن از صداها و افکار)، تمرین فضای تنفس سه دقیقه‌ای، و ارائه کاربرگ تکالیف خانگی.
هفتم	چطور می‌توانم به بهترین شکل از خودم مراقبت کنم: مرور تکلیف هفته‌ی گذشته، بهداشت خواب، تکرار تمرینات جلسات قبل، تهیه فهرستی از رویدادهای خوشایند و ناخوشایند زندگی، تجربه آگاهی و پذیرش بدون قضاوت (غیر انتخابی)، و ارائه کاربرگ تکالیف خانگی.
هشتم	پذیرش و تغییر: مرور تکلیف هفته‌ی گذشته، تمرین واریسی بدن، جمع‌بندی جلسات، واریسی و بحث در مورد برنامه‌ها و ادامه تمرینات، گرفتن بازخورد از شرکت کنندگان و تعیین زمان مراجعه برای تکمیل پس‌آزمون، آمادگی برای خاتمه جلسات و پایان مداخله.

یافته‌ها

گروه نمونه شامل ۳۰ نفر از زنان دارای سوء مصرف مواد در دامنه سنی ۲۳-۴۷ سال بود. میانگین و انحراف معیار سن گروه آزمایش ($31/03 \pm 8/8$) و گروه کنترل ($30/27 \pm 8/02$) بود. از لحاظ تحصیلات، ۲۳ درصد از شرکت کنندگان تحصیلات دانشگاهی (فوق دیپلم و بالاتر) و ۷۷ درصد دیپلم داشتند. میانگین و انحراف معیار سال‌های مصرف مواد توسط شرکت کنندگان به ترتیب ۵/۳ و ۱/۸ بود. از لحاظ وضعیت تاهل، ۲۵ درصد مجرد، ۶۵ درصد مطلقه و همسر فوت شده و ۱۰ درصد متأهل بودند. همچنین، میانگین و انحراف معیار متغیر عزت نفس گروه‌ها به تفکیک در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲: میانگین و انحراف معیار عزت نفس در دو گروه پژوهش

گروه	میانگین	انحراف معیار
آزمایش	۲۱/۴۲	۲/۳۰
پیش‌آزمون		
پس‌آزمون	۳۴/۰۲	۳/۱۰
کنترل	۲۲/۰۷	۲/۴۸
پیش‌آزمون		
پس‌آزمون	۲۱/۵	۲/۱۰

قبل از انجام تحلیل کوواریانس، برای اطمینان از نرمال بودن توزیع متغیر عزت نفس در دو گروه از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف استفاده شد که نتایج نشان داد توزیع متغیر عزت نفس در دو گروه نرمال بود. به عبارت دیگر، آماره آزمون کولموگروف اسمیرنوف برای نمره عزت نفس معنادار نبود ($p=0/56$, $p>0/05$). همچنین، برای بررسی مفروضه همگنی واریانس بین گروهی از آزمون لوین استفاده شد و نتیجه این آزمون برای متغیر عزت نفس ($p>0/05$, $F=1/41$) نشان داد که مفروضه همگنی واریانس ها برقرار است. نتایج بررسی اثر بخشی مداخله بر عزت نفس در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳: نتایج تحلیل کوواریانس برای مقایسه عزت نفس در دو گروه آزمایش و کنترل

متغیر مستقل	متغیر وابسته	مجموع درجه	میانگین	F	معناداری	ضریب اتا	توان آماری
گروه	عزت نفس	۱	۴۷۸۰۴/۵۴	۹۸/۴۵	۰/۰۰۲*	۰/۵۷	۱

* $p<0/01$.

چنانچه در جدول ۳ مشاهده می‌شود، بین گروه آزمایش و کنترل در پس‌آزمون در عزت نفس تفاوت معناداری وجود داشت ($p < 0/01$). این بدان معناست که جلسات گروهی آموزش کاهش استرس مبتنی بر ذهن‌آگاهی بر بهبود سطح عزت نفس زنان دارای سوء مصرف مواد موثر بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری

مطالعه حاضر با هدف تعیین اثر بخشی آموزش گروهی کاهش استرس مبتنی بر ذهن‌آگاهی بر بهبود عزت نفس زنان مبتلا به اختلال مصرف مواد انجام شد. نتایج حاصل از تحلیل آماری داده‌ها نشان داد که آموزش گروهی کاهش استرس مبتنی بر ذهن‌آگاهی موجب ارتقاء سطح عزت نفس در این گروه از زنان شد. یافته‌ی پژوهش حاضر به نوعی با یافته‌های خالدیان (۱۳۹۲)؛ اسکندر (۱۳۹۳)؛ رازقی، تکلو و رافعی (۱۳۹۸)؛ سو^۱ (۲۰۱۶) و هارتل^۲ (۲۰۱۶) همسو است. در تبیین یافته مطالعه حاضر می‌توان این گونه استدلال کرد که یکی از عوارض اختلال مصرف مواد، تاثیر سوء آن بر عزت نفس است. این کاهش عزت نفس در نتیجه کاهش سلامت هیجانی ناشی از نشانه‌های اضطراب، ناتوانی در برقراری روابط سازنده و مقابله با خواسته‌ها و محرک‌های استرس‌زای زندگی اتفاق می‌افتد. عزت نفس که به عنوان احساس دربارهی خود و موقعیت‌های اجتماعی تعریف شده است، در مقابله با فشارهای زندگی یک منبع موثر و مهم است (ژو، هوبنر و تیان^۳، ۲۰۲۰). عزت نفس از عوامل تعیین‌کننده‌ی رفتار در انسان به شمار می‌رود. برداشت و قضاوت افراد از خود، تعیین‌کننده‌ی چگونگی برخورد آن‌ها با مسائل مختلف است. فردی که عزت نفس پایین دارد و برای خود ارزشی قائل نیست، امکان دارد دچار انزوا، گوشه‌گیری و یا پرخاشگری و رفتارهای ضد اجتماعی و اختلال مصرف مواد شود. یکی از علل مصرف مواد و برگشت دوباره به مواد مخدر، برداشت و تصویری است که فرد از خود نسبت به توانمندی‌ها و شایستگی‌های خود دارد (گرجی، طبائیان و شکراللهی، ۱۳۹۹). ذهن‌آگاهی عاملی است که می‌تواند در کاهش اختلال مصرف مواد، پیشگیری از

گرایش به مصرف مواد، عود و درمان اعتیاد و افزایش سطح سلامت روان تاثیر گذار باشد. ذهن آگاهی شامل یک آگاهی پذیرا و عاری از قضاوت از وقایع جاری است. افراد ذهن آگاه واقعیات درونی و بیرونی را آزادانه و بدون تحریف درک می کنند و توانایی زیادی در رویارویی با دامنه گسترده ای از تفکرات، هیجان ها و تجربه ها را دارند و در ذهن آگاهی توجه فرد به افکار، احساسات و سایر تجربیات به صورت لحظه به لحظه و بدون قضاوت است (چاس کانتری و کریستین^۱، ۲۰۱۹؛ سگال، ویلیامز و تیزدل^۲، ۲۰۱۲). مداخلات ذهن آگاهی با پیامدهای سودمندی در رابطه با خودپنداره، پذیرش خویشتن، اضطراب، استرس، وسواس و کارکردهای روان شناختی، بهبود کیفیت زندگی و بهبود سلامت روان همراه است (سونگ و لیندکوئیست^۳، ۲۰۱۵). مداخلات ذهن آگاهی موجب کاهش عوامل آسیب زاء، شادمانی، افزایش سلامت عمومی، پیشگیری از بازگشت به مصرف مواد، افزایش مهارت های مقابله ای و کاهش ولع مصرف می شود (کاظمیان، ۱۳۹۳؛ فرنام، برجعلی، سهرابی و فلسفی نژاد، ۱۳۹۳). ذهن آگاهی موجب افزایش پاسخ های سازنده می شود و با کاهش آشفتگی و افزایش پیامدهای مثبت روان شناختی همراه است (قاسمی جوینه، نظری و ثنایی ذاکر، ۲۰۱۸). مداخله رفتاری کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی موجب کاهش استرس و کسب مهارت های خودگردانی و انعطاف پذیری در برخورد با رویدادهای استرس زا و کسب مهارت فیزیکی و سلامت ذهنی می گردد و در نتیجه می تواند خودپنداره فرد را تغییر دهد و دستخوش تغییرات مثبت کند و حس ارزشمندی و به تبع آن عزت نفس فرد را ارتقاء ببخشد. در این پژوهش، همه افرادی که در گروه آزمایش از جلسات آموزشی بهره بردند، عزت نفس بیشتری را نسبت به افراد گروه کنترل تجربه کردند. به عبارت دیگر، پس از آموزش گروهی که بر مبنای ذهن آگاهی و آماده سازی افراد به منظور توجه به خود، مراقبت از خود، پذیرش احساسات صورت گرفت، به میزان قابل توجهی بر عزت نفس گروه آزمایش افزوده شد. درمان شناختی مبتنی بر تمرینات ذهنی آگاهی این فرصت را برای فرد ایجاد می کند که با حضور

در لحظه تمرکز کند، فشارهای روانی خود را مدیریت کند، آرامش درونی را تجربه کند و باعث بهبود نشانه‌های تنش، اضطراب و افزایش عزت نفس شود (تویوساوا و کاراساواک^۱، ۲۰۰۴). با توجه به نتایج پژوهش حاضر می‌توان بیان کرد که آموزش گروهی کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی می‌تواند عزت نفس زنان مبتلا به اختلال مصرف مواد را بهبود ببخشد. از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به تعداد محدود آزمودنی‌ها و فقدان دوره پیگیری به علت عدم مراجعه برخی آزمودنی‌ها پس از پایان پژوهش به مرکز گذری کاهش آسیب اشاره کرد. این پژوهش در افراد با حداقل سواد دیپلم اجرا شد و بایستی برای تعمیم نتایج آن به گروه زنان دارای اختلال مصرف مواد با تحصیلات زیر دیپلم احتیاط کرد. بنابراین، پیشنهاد می‌شود این پژوهش در حجم نمونه بزرگ‌تر و با دارا بودن دوره پیگیری و در گروه‌های مختلف زنان با سطح تحصیلات مختلف انجام شود.

منابع

- آرام، سمیه؛ غفرانی، محسن و صالحی کیا، عباس (۱۳۹۵). تاثیر ده هفته تمرین هوازی همراه با مصرف مکمل ویتامین E بر فشارخون، ضربان قلب و حداکثر اکسیژن مصرفی در زنان مصرف کننده مواد مخدر. فیض، ۲۰(۱)، ۲۴-۱۶.
- آقایوسفی، علیرضا؛ اورکی، محمد؛ زارع، مریم و ایمانی، سعید (۱۳۹۲). ذهن آگاهی و اعتیاد: اثربخشی ذهن آگاهی بر کاهش استرس، اضطراب و افسردگی در سوء مصرف کنندگان مواد. اندیشه و رفتار، ۲۷(۷)، ۲۷-۱۷.
- اسکندر، زهیر (۱۳۹۳). تاثیر آموزش شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر عزت نفس و اضطراب اجتماعی دانش آموزان. پایان نامه کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی، چاپ نشده، دانشگاه علامه طباطبایی.
- بهرامی، زهرا؛ آقای، زهرا و آقای، حکمیه (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین عزت نفس با مصرف مواد مخدر در بین معتادین شهر تهران. مجموعه مقالات دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روان شناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی، تهران.

حاجی حسنی، مهرداد؛ شفیع آبادی، عبدالله؛ پیرساقی، فهمیه و کیانی پور، عمر (۱۳۹۱). رابطه بین پرخاشگری، ابراز وجود و افسردگی با آمادگی به اعتیاد در دانشجویان دختر دانشگاه علامه طباطبایی. *دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی*، ۱۳(۳)، ۶۵-۷۴.

خالدیان، محمد (۱۳۹۲). اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر سلامت روان و عزت نفس افراد معتاد به مواد مخدر. *مجله روان‌شناسی اجتماعی*، ۲۹(۸)، ۱-۱۵.

دلاور، علی (۱۳۹۹). روش تحقیق در روان‌شناسی و علوم تربیتی. تهران: انتشارات ویرایش. رازقی، نرگس؛ تکلو، محمد ابراهیم و رافعی، زهرا (۱۳۹۸). اثربخشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر کاهش گرایش مصرف مواد و اضطراب مرگ در بین نوجوانان پسر مبتلا به سوء مصرف مواد. *نشریه پژوهشکده علوم بهداشتی جهاد دانشگاهی*، ۱۸(۱)، ۷۷-۸۵.

شیخ الاسلامی، فرزانه؛ ستوده ناورودی، سید امید؛ زینعلی، شینا و طالبی، محمود (۱۳۹۲). ارتباط باورهای مذهبی، سلامت روان، عزت نفس و خشم در افراد عادی و وابسته به مواد. *فصلنامه پرستاری و مامایی جامع‌نگر*، ۲۳(۷۰)، ۴۵-۵۱.

فرنام، علی؛ برجلی، احمد؛ سهرابی، فرامرز و فلسفی‌نژاد، محمدرضا (۱۳۹۳). اثربخشی مدل پیشگیری از بازگشت بر پایه ذهن آگاهی (MBRP) در پیشگیری از بازگشت و افزایش مهارت‌های مقابله‌ای در افراد وابسته به مواد افیونی. *فصلنامه مطالعات روان‌شناسی بالینی*، ۱۶(۴)، ۷۹-۹۹.

کاظمیان، سمیه (۱۳۹۳). اثربخشی روش درمان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر میزان سلامت عمومی معتادان خود درمانجو. *پژوهش‌های علوم شناختی و رفتاری*، ۱۶(۱)، ۱۸۱-۱۹۲.

گرچی، یوسف؛ طبائیان، سیده مینا و شکراللهی، مژگان (۱۳۹۹). اثربخشی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی بر خودپنداره، پذیرش خوشتن و خود انتقادگری در زنان دارای اختلال سوء مصرف مواد. *فصلنامه اعتیادپژوهی*، ۱۴(۵۸)، ۷۳-۸۸.

موسوی، مریم؛ دشت بزرگی، زهرا؛ حیدری، علیرضا؛ پاشا، رضا و برنا محمدرضا (۱۳۹۹). اثربخشی آموزش ذهن آگاهی بر تکانشگری و سبک‌های حل مسئله در مردان وابسته به مواد. *فصلنامه اعتیادپژوهی*، ۱۴(۵۲)، ۳۲۹-۳۴۸.

وحدت‌نیا، فاطمه (۱۳۸۴). بررسی مقایسه‌ای عزت نفس خودپنداره و رضایت زناشویی در زنان آزادبیده توسط همسر و زنان غیر آزادبیده شهر تهران. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*، چاپ نشده، دانشگاه شهید بهشتی.

References

Alam-Mehrjerdi, Z., Daneshmand, R., Samiei, M., Samadi, R., Abdollahi, M., & Dolan, K. (2016). Women-only drug treatment services and needs

- in Iran: the first review of current literature. *DARU Journal of Pharmaceutical Sciences*, 24(1), 1-9.
- Burnet, S., & Wright, K. (2002). *The relationship between connectedness with family and self-esteem in university students*. Department of Sociology, Furnam University.
- Chase-Cantarini, S., & Christiaens, G. (2019). Introducing mindfulness moments in the classroom. *Journal of professional nursing: official journal of the American Association of Colleges of Nursing*, 35(5), 389-392.
- Ghasemi Jobaneh, R., Nazari, A., & Sanai Zaker, B. (2018). The effect of mindfulness training on reducing couple burnout of addict's wife. *Journal of Research and Health*, 8(6), 506-512.
- Ghasemzadeh, A., & Youneci, H. (2011). A comparative study of mental health and self-esteem of freshman and junior students. *Journal of Educational Psychology*, 1(4), 39-58.
- Greenberger, E., Chen, C., Dmitrieva, J., & Farruggia, S. P. (2003). Item-wording and the dimensionality of the Rosenberg Self-Esteem Scale: Do they matter?. *Personality and Individual Differences*, 35(6), 1241-1254.
- Haertel, R. L. (2016). *The Relationship between Fragile Self-Esteem, Mindfulness, and Hostile Attribution Style. A dissertation for the degree of Doctor of Philosophy*, The City University of New York.
- Jackson, L. F. (2017). A Novel Bioinformatic Approach to Understanding Addiction. *Journal of Family Strengths*, 17(1), 4-24.
- Johnson, A. R., Thibeault, K. C., Lopez, A. J., Peck, E. G., Sands, L. P., Sanders, C. M., ... & Calipari, E. S. (2019). Cues play a critical role in estrous cycle-dependent enhancement of cocaine reinforcement. *Neuropsychopharmacology*, 44(7), 1189-1197.
- Jupp, B., & Dalley, J. W. (2014). Behavioral endophenotypes of drug addiction: etiological insights from neuroimaging studies. *Neuropharmacology*, 76, 487-497.
- Kolahkaj, B., & Zargar, F. (2015). Effect of mindfulness-based stress reduction on anxiety, depression and stress in women with multiple sclerosis. *Nursing and Midwifery Studies*, 4(4), 1-7.
- McCubbin, T., Dimidjian, S., Kempe, K., Glassey, M. S., Ross, C., & Beck, A. (2014). Mindfulness-based stress reduction in an integrated care delivery system: one-year impacts on patient-centered outcomes and health care utilization. *The Permanente Journal*, 18(4), 4-9.
- Mo, P. K., Chan, V. W., Wang, X., & Lau, J. T. (2020). Gender difference in the association between internet addiction, self-esteem and academic aspirations among adolescents: A structural equation modelling. *Computers & Education*, 155, 103921.
- Moradpour, F., Hajebi, A., Salehi, M., Solaymani-Dodaran, M., Rahimi-Movaghar, A., Sharifi, V., ... & Motevalian, S. A. (2019). Province-level Prevalence of Psychiatric Disorders: Application of Small-Area

- Methodology to the Iranian Mental Health Survey (IranMHS). *Iranian Journal of Psychiatry*, 14(1), 16.
- Nejati, S., Esfahani, S. R., Rahmani, S., Afrookhteh, G., & Hoveida, S. (2016). The effect of group mindfulness-based stress reduction and consciousness yoga program on quality of life and fatigue severity in patients with MS. *Journal of Caring Sciences*, 5(4), 325-335.
- Sadock, B. J., & Sadock, V. A. (2011). *Kaplan and Sadock's synopsis of psychiatry: Behavioral sciences/clinical psychiatry*. Philadelphia: Lippincott WilliamS & Wilkins.
- Segal Z. V., Williams, J. M., & Teasdale, J. D. (2012). *Mindfulness based cognitive therapy for the prevention of depression relapse. 2th Edition*, Guilford: New York.
- Simpson, R., Booth, J., Lawrence, M., Byrne, S., Mair, F., & Mercer, S. (2014). Mindfulness based interventions in multiple sclerosis-a systematic review. *BMC Neurology*, 14(1), 1-9.
- Smith, B. W., Ortiz, J. A., Steffen, L. E., Tooley, E. M., Wiggins, K. T., Yeater, E. A., ... & Bernard, M. L. (2011). Mindfulness is associated with fewer PTSD symptoms, depressive symptoms, physical symptoms, and alcohol problems in urban firefighters. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 79(5), 613-617.
- Song, Y., & Lindquist, R. (2015). Effects of mindfulness-based stress reduction on depression, anxiety, stress and mindfulness in Korean nursing students. *Nurse Education Today*, 35(1), 86-90.
- Suh, D. Y. (2016). Effects of negative self-evaluation bias on depression, rumination, and distractibility. *Yale Review of Undergraduate Research in Psychology*, 49, 49-59.
- Toyosawa, J., & Karasawa, K. (2004). Individual differences on judgment using the ratio-bias and the Linda problem: Adopting CEST and Japanese version of REI. *Japanese Journal of Social Psychology*, 20(2), 85-92.
- United Nations Office on Drugs and Crime, World drug report. (2017). United Nations Publications
- United Nations Office on Drugs and Crime, World drug report. (2019). United Nations Publications.
- Wu, C. S., Wong, H. T., Shek, C. H., & Loke, A. Y. (2014). Multi-dimensional self-esteem and substance use among Chinese adolescents. *Substance Abuse Treatment, Prevention, and Policy*, 9(1), 1-8.
- Xu, X., Huebner, E. S., & Tian, L. (2020). Profiles of narcissism and self-esteem associated with comprehensive mental health in adolescents. *Journal of Adolescence*, 80, 275-287.